

Οι κανόνες του παιχνιδιού Ντίνας Παγιάση - Κατσούρη

Εντάξει.
Μπορεί να μη γνωρίζω απόλυτα
τους κανόνες του παιχνιδιού.
Μα οι τεχνοκράτες
δεν μπορούν να μου απαγορεύσουν
να ασχολούμαι με το Γιούρο 2008
και το κάθε Γιούρο.
Γιατί μόνο ένας ποιητής
μπορεί να βιώσει
τη μαγευτική πορεία της μπάλας
μέχρι το τέρμα,
τη χορευτική φιγούρα του Ροναλντίνιο
που θα ζήλευε και ο Νουρέγιεφ,
την αγωνία του Μπουφόν
στον επερχόμενο κίνδυνο.
Την έκταση της αμηχανίας του προπονητή
για τις χαζομάρες
του καλύτερου του παίκτη.
Και τέλος την απόλυτη σιωπή
που σκεπάζει το γήπεδο
μετά την αποχώρηση των φιλάθλων.

6 Αυγούστου 2009